

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **HAMRENERGY s.r.o.**, se sídlem Nehvizdská 22/8, Praha 9, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2017, č. j. OD 507/17-2/67.1/17136/Li, KULK 35836/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. 5. 2019, č. j. 51 A 15/2017 - 51,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové a vrácení mu věci k dalšímu řízení. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu žalobkyně proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 27. 2. 2017, č. j. OD/17/5977/AZD. Posledně jmenovaným rozhodnutím správní orgán shledal žalobkyni odpovědnou za správní delikt provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud proto vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 17. 6. 2019, č. j. 9 As 189/2019 - 13, k odstranění vad kasační stížnosti v zákonné měsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a řádně ji poučil o následcích pro případ, že by výzvě nevyhověla.

[3] Zmiňované usnesení bylo podle doručky stěžovatelce doručeno dne 17. 6. 2019, lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy uplynula ve středu 17. 7. 2019. Stěžovatelka během lhůty výzvě nevyhověla, kasační stížnost nedoplnila a nepožádala ani o prodloužení této lhůty.

[4] S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Výrokem III. proto žalobkyni vrací zaplacený soudní poplatek v plné výši.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu